

И терају са заветнине лајући да су се њихови очеви пре твојих праћедова скућили на твојему...

Ал, не брини, не брине нико.

И да су њихови дани врлији од твоји векова.

Ал, не брини, не брине нико.

И поменеш ли да не би имали ни дана да их нису из твоји векова отели- одвешће те у гору, везати ко звер и тући, али...

Палили су ти цркве и манастире јер једино огња имају у наслеђе, но не брини, не брине нико

Не брини, не брине нико.

Пошли су у хајке на песме, успаванке, гугут колевки...

Ал, не брини, не брине нико.

Веле да су њихови на иконама а ни себе у беласну потока не познају, ал не брини, не брине нико.

Палили су ти цркве и манастире јер једино огња имају у наслеђе, но не брини, не брине нико.

И гробља ти преорали да себе калеме на твоје кости, ал не брини, не брине нико.

Преклали су те у житу да се кравим хлебом госте, ал не брини, не брине нико.

Распињу те на ћирилицы ко на калемове логорске жице, но не брини, не брине нико.

Водаће те да ти покажу твоје Дечане и Грачаницу, и да те науче како да целиваш ћивот-тебе рођеног у метанију и проходалог у литургијама...ал, не брини, не брине нико

И страдаћеш дигнеш ли здравицу о славу, ал не брини, не брине нико.

Водаће те да ти покажу твоје Дечане и Грачаницу, и да те науче како да целиваш ћивот-тебе рођеног у метанију и проходолог у литургијама...ал, не брини, не брине нико.

Бићеш немањић међ својим Немањићима, но...

Знаш ваљда већ, не брине нико.

Не бринем ни ја, не брини за мене.

Ево пишем верујући да неаоко добро чиним, да ће ти лакше бити ако где починеш у овом бедном писанију...

Михаило Меденица: Туку те Србине, ал не брине, не брине нико